

The book of
Leviticus

Behar - Bechukotai

בְּהַר - בְּחֻקֹּתַי

Daily Zohar Edition
Free for distribution as is, not for profit

1. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר:
1. And YHVH spoke unto Moses in mount Sinai, saying:
2. וְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָה הָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה:
2. Speak unto the children of Israel, and say unto them: When ye come into the land which I give you, then shall the land keep a sabbath unto YHVH.
3. שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךָ וּשְׁשֹׁ שָׁנִים תִּזְמַר כַּרְמְךָ וְאֶסְפַּת אֶת-תְּבוּאָתָהּ:
3. Six years thou shalt sow thy field, and six years thou shalt prune thy vineyard, and gather in the produce thereof.
4. וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שְׁבַת שְׁבַתֹּן יִהְיֶה לָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה שְׂדֶךָ לֹא תִזְרַע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר:
4. But in the seventh year shall be a sabbath of solemn rest for the land, a sabbath unto YHVH; thou shalt neither sow thy field, nor prune thy vineyard.
5. אֶת סְפִיזוֹ קְצִירָהּ לֹא תִקְצֹר וְאֶת-עֲנָבֶי נְזִירָהּ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שְׁבַתֹּן יִהְיֶה לָאָרֶץ:
5. That which groweth of itself of thy harvest thou shalt not reap, and the grapes of thy undressed vine thou shalt not gather; it shall be a year of solemn rest for the land.
6. וְהִיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם לֶאֱכֹלָה לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמָּתְךָ וּלְשִׁכְיָרְךָ וּלְתוֹשֵׁבְךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ:
6. And the sabbath-produce of the land shall be for food for you: for thee, and for thy servant and for thy maid, and for thy hired servant and for the settler by thy side that sojourn with thee;
7. וּלְבִהֲמֹתָ וּלְזוֹיָהּ אֲשֶׁר בְּאֶרְצָהּ תִּהְיֶה כָּל-תְּבוּאָתָהּ לְאָכְלָהּ: (ס)
7. and for thy cattle, and for the beasts that are in thy land, shall all the increase thereof be for food.
8. וּסְפַרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שְׁבַתֹּת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנַע פְּעֻמִּים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת שְׁבַתֹּת הַשָּׁנִים תִּשְׁעַ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה:
8. And thou shalt number seven sabbaths of years unto thee, seven times seven years; and there shall be unto thee the days of seven sabbaths of years, even forty and nine years.

9. והעברת שופר תרועה בנזדש השבעי בעשור לזדש ביום הכפרים
תעבירו שופר בכל-ארצכם:

9. Then shalt thou make proclamation with the blast of the horn on the tenth day of the seventh month; in the day of atonement shall ye make proclamation with the horn throughout all your land.

10. וקדשתם את שנת הזומשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל-ישיבה
יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל-אזוזתו ואיש אל-משפוזתו
תשבו:

10. And ye shall hallow the fiftieth year, and proclaim liberty throughout the land unto all the inhabitants thereof; it shall be a jubilee unto you; and ye shall return every man unto his possession, and ye shall return every man unto his family.

11. יובל הוא שנת הזומשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו
את-ספוזיה ולא תבצרו את-נזריה:

11. A jubilee shall that fiftieth year be unto you; ye shall not sow, neither reap that which groweth of itself in it, nor gather the grapes in it of the undressed vines.

12. כי יובל הוא קדש תהיה לכם בן-השדה תאכלו את-תבואתה:

12. For it is a jubilee; it shall be holy unto you; ye shall eat the increase thereof out of the field.

13. בשנת היובל הזאת תשבו איש אל-אזוזתו:

13. In this year of jubilee ye shall return every man unto his possession.

14. וכי-תמכרו במכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל-תזנו איש את-
אזויו:

14. And if thou sell aught unto thy neighbour, or buy of thy neighbour's hand, ye shall not wrong one another.

15. במספר שנים אזור היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני-תבואת
מכר-ך:

15. According to the number of years after the jubilee thou shalt buy of thy neighbour, and according unto the number of years of the crops he shall sell unto thee.

16. לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי
מספר תבואת הוא מכר כך:

16. According to the multitude of the years thou shalt increase the price thereof, and according to the fewness of the years thou shalt diminish the price of it; for the number of crops doth he sell unto thee.

17. וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת-עַמִּיתוֹ וְיִרְאתָ בְּמַאֲלֵהְךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

17. And ye shall not wrong one another; but thou shalt fear thy God; for I am YHVH your God.

18. וְעַשִׂיתֶם אֶת-זוֹקְתֵי וְאֶת-בְּשִׁפְטֵי תִשְׁמְרוּ וְעַשִׂיתֶם אֹתָם וְיָשַׁבְתֶּם עַל-הָאָרֶץ לְבִטְחוֹ:

18. Wherefore ye shall do My statutes, and keep Mine ordinances and do them; and ye shall dwell in the land in safety.

—◆ Aliya: Third-Tiferet-Jacob ◆—

—◆ Aliya: Levi-Gevurah-Isaac (When combined) ◆—

19. וַיִּתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּהּ וְאָכַלְתֶּם לְשִׁבְעַ וְיָשַׁבְתֶּם לְבִטְחוֹ עִלְיָהּ:

19. And the land shall yield her fruit, and ye shall eat until ye have enough, and dwell therein in safety.

20. וְכִי תֹאמְרוּ מָה-נֹאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת-תְּבוּאָתֵנוּ:

20. And if ye shall say: 'What shall we eat the seventh year? behold, we may not sow, nor gather in our increase';

21. וְצִוִּיתִי אֶת-בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂיתָ אֶת-הַתְּבוּאָה לְשָׁלֹשׁ הַשָּׁנִים:

21. then I will command My blessing upon you in the sixth year, and it shall bring forth produce for the three years.

22. וְזָרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וְאָכַלְתֶּם בּוֹן-הַתְּבוּאָה יִשָּׂן עַד אֲ הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת עַד-בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹאכְלוּ יִשָּׂן:

22. And ye shall sow the eighth year, and eat of the produce, the old store; until the ninth year, until her produce come in, ye shall eat the old store.

23. וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַר לְעַבְדֹתַי כִּי-לִי הָאָרֶץ כִּי-גֵרִים וְתוֹשְׁבִים אֹתָם עִמּוֹרִי:

23. And the land shall not be sold in perpetuity; for the land is Mine; for ye are strangers and settlers with Me.

24. וּבְכָל אֶרֶץ אֲזוּזוֹתֵכֶם גְּאֻלָּהּ תִּתְּנוּ לְאֶרֶץ: (ס)

24. And in all the land of your possession ye shall grant a redemption for the land.

—◆ Aliya: Fourth-Netzach-Moses ◆—

25. כִּי-יִמּוֹךְ אָזִיךָ וּמָכַר מֵאֲזוּזוֹתָיו וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו וְגָאֵל אֶת מִמְכָּר אָזִיזוֹ:

25. If thy brother be waxen poor, and sell some of his possession, then shall his kinsman that is next unto him come, and shall redeem that which his brother hath sold.

26. וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה-לוֹ גֹּאֵל וְהִשְׁיֵגָה יָדוֹ וּמָצָא כֹהֵן גֹּאֲלָתוֹ:

26. And if a man have no one to redeem it, and he be waxen rich and find sufficient means to redeem it;

27. וְזוֹשֵׁב אֶת-שָׁנָיו מִמְכָּרוֹ וְהִשְׁיֵב אֶת-הָעֵדֻף לְאִישׁ מִכֹּחַ-לוֹ וְשָׁב לְאֲזוּזוֹתָיו:

27. then let him count the years of the sale thereof, and restore the overplus unto the man to whom he sold it; and he shall return unto his possession.

28. וְאִם לֹא-מָצָאָה יָדוֹ הִי הַשְׁיֵב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּהֵן אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וַיֵּצֵא בַיּוֹבֵל וְשָׁב לְאֲזוּזוֹתָיו: (ס)

28. But if he have not sufficient means to get it back for himself, then that which he hath sold shall remain in the hand of him that hath bought it until the year of jubilee; and in the jubilee it shall go out, and he shall return unto his possession.

—◆ Aliya: Fifth-Hod-Aaron ◆—

—◆ Aliya: Third-Tiferet-Jacob (When combined) ◆—

29. וְאִישׁ כִּי-יִמְכַר בַּיִת-מוֹשָׁב עִיר זֹזְמָה וְהִיְתָה גֹּאֲלָתוֹ עַד-תָּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָבִיִם תִּהְיֶה גֹּאֲלָתוֹ:

29. And if a man sell a dwelling-house in a walled city, then he may redeem it within a whole year after it is sold; for a full year shall he have the right of redemption.

30. וְאִם לֹא-יִגָּאֵל עַד-בְּלֹאֵת לוֹ שְׁנַת תְּמוּבָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר-בְּעִיר אֲשֶׁר-(לֹא) לוֹ זֹזְמָה לְצַמִּיתָת לַקֹּהֵן אֹתוֹ לְדַרְתּוֹ לֹא יֵצֵא בַיּוֹבֵל:

30. And if it be not redeemed within the space of a full year, then the house that is in the walled city shall be made sure in perpetuity to him that bought it, throughout his generations; it shall not go out in the jubilee.

31. ובתי הווערים אשר אין-להם זומה סביב על-שדה הארץ יושב גאלה תהיה-לו וביכל יצא:

31. But the houses of the villages which have no wall round about them shall be reckoned with the fields of the country; they may be redeemed, and they shall go out in the jubilee.

32. וערי הקלים בתי ערי אוזותם גאלת עולם תהיה כלום:

32. But as for the cities of the Levites, the houses of the cities of their possession, the Levites shall have a perpetual right of redemption.

33. ואשר יגאל בן-הקלים ויצא מבכר-בית ועיר אוזתו ביכל כי בתי ערי הקלים הוא אוזותם בתוך בני ישראל:

33. And if a man purchase of the Levites, then the house that was sold in the city of his possession, shall go out in the jubilee; for the houses of the cities of the Levites are their possession among the children of Israel.

34. ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי-אוזות עולם הוא להם: (ס)

34. But the fields of the open land about their cities may not be sold; for that is their perpetual possession.

35. וכי-ימוך אוזיה ומטה ידו עמך והווקת בו גר ותושב ונזי עמך:

35. And if thy brother be waxen poor, and his means fail with thee; then thou shalt uphold him: as a stranger and a settler shall he live with thee.

36. אל-תקוז מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיה ונזי אוזיה עמך:

36. Take thou no interest of him or increase; but fear thy God; that thy brother may live with thee.

37. את-כסףך לא-תתן לו בגשך ובמרבית לא-תתן אכרך:

37. Thou shalt not give him thy money upon interest, nor give him thy victuals for increase.

38. אני יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את-ארץ כנען להיות לכם לאלהים: (ס)

38. I am YHVH your God, who brought you forth out of the land of Egypt, to give you the land of Canaan, to be your God.

— Aliya: Sixth-Yessod-Joseph —

— Aliya: Fourth-Netzach-Moses (When combined) —

39. וכי-ימוך אֲזוּיךָ עִמָּךָ וְנִמְכַר-לָךָ לֹא-תַעֲבֹד בּוֹ עֲבָדָת עֲבָד:

39. And if thy brother be waxen poor with thee, and sell himself unto thee, thou shalt not make him to serve as a bondservant.

40. כְּשִׂכָּר כְּתוּשָׁב יִהְיֶה עִמָּךָ עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךָ:

40. As a hired servant, and as a settler, he shall be with thee; he shall serve with thee unto the year of jubilee.

41. וַיֵּצֵא מֵעִמָּךָ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל-מִשְׁפּוּחָתוֹ וְאֶל-אֲזוּזֹת אֲבֹתָיו יָשׁוּב:

41. Then shall he go out from thee, he and his children with him, and shall return unto his own family, and unto the possession of his fathers shall he return.

42. כִּי-עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לֹא יִמָּכְרוּ כַּמִּכְרֹת עֲבָד:

42. For they are My servants, whom I brought forth out of the land of Egypt; they shall not be sold as bondmen.

43. לֹא-תִרְדֶּה בּוֹ בְּפֹרֶךְ וַיִּרְאֵת בְּאֵלֶיהֶּךָ:

43. Thou shalt not rule over him with rigour; but shalt fear thy God.

44. וְעֲבָדְךָ וְאֲמֹתֶךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ-לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבֹתֶיכֶם מֵהֵם תִּקְנֹוּ עֲבָד וְאֲמָה:

44. And as for thy bondmen, and thy bondmaids, whom thou mayest have: of the nations that are round about you, of them shall ye buy bondmen and bondmaids.

45. וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשְׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם מֵהֵם תִּקְנֹוּ וּמִמִּשְׁפּוּחֹתֵם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאֲזוּזָה:

45. Moreover of the children of the strangers that do sojourn among you, of them may ye buy, and of their families that are with you, which they have begotten in your land; and they may be your possession.

46. וְהִתְנַזְּזוּלְתֶם אֹתָם לְבְנֵיכֶם אֲזוּרֵיכֶם לְרִשְׁתָּ אֲזוּזָה לְעַלְמָא בְּהֵם תַּעֲבָדוּ וּבְאֲזוּיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֲזוּיוֹ לֹא-תִרְדֶּה בּוֹ בְּפֹרֶךְ: (ס)

46. And ye may make them an inheritance for your children after you, to hold for a possession: of them may ye take your bondmen for ever; but over your brethren the children of Israel ye shall not rule, one over another, with rigour.

47. וְכִי תִשְׁיַגַּי יָד גֵר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּבָרָךְ אֶזְוִיָּה עִמּוֹ וְנִמְכַר כְּגֵר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ
אוֹ לְעֶקֶר מִשְׁפּוֹת גֵר:

47. And if a stranger who is a settler with thee be waxen rich, and thy brother be waxen poor beside him, and sell himself unto the stranger who is a settler with thee, or to the offshoot of a stranger's family,

48. אֶזְוִיָּה נִמְכָר גְּאֻלָּה תִהְיֶה—כֹּל אֲנֻד מֵאֻזְוֵי וְגֻאֲלָנוּ:

48. after that he is sold he may be redeemed; one of his brethren may redeem him;

49. אוֹ-דָדוֹ אוֹ בֶן-דָדוֹ וְגֻאֲלָנוּ אוֹ-מִשְׁאָר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפּוֹתָיו וְגֻאֲלָנוּ אוֹ-
הַשְּׂיֵגָה יָדוֹ וְגֻאֲלָל:

49. or his uncle, or his uncle's son, may redeem him, or any that is nigh of kin unto him of his family may redeem him; or if he be waxen rich, he may redeem himself.

50. וְזוֹשֵׁב עִם-קָנָהוּ מִשְׁנַת הַמְכָרוֹ לֹא עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְהָיָה כְּסֶף מִמְכָרוֹ
בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שְׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ:

50. And he shall reckon with him that bought him from the year that he sold himself to him unto the year of jubilee; and the price of his sale shall be according unto the number of years; according to the time of a hired servant shall he be with him.

51. אם-עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גְאֻלָּתוֹ מִכְּסֶף מִקְנָתוֹ:

51. If there be yet many years, according unto them he shall give back the price of his redemption out of the money that he was bought for.

52. ואם-מיעט נשאר בשנים עד-שְׁנַת הַיָּבֵל וְזוֹשֵׁב—כֹּל כְּפֵי שָׁנָיו יִשְׁיב
אֶת-גְּאֻלָּתוֹ:

52. And if there remain but few years unto the year of jubilee, then he shall reckon with him; according unto his years shall he give back the price of his redemption.

53. כְּשְׂכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא-יִרְחֹנוּ בְּפָרְךָ לְעֵינָיִךְ:

53. As a servant hired year by year shall he be with him; he shall not rule with rigour over him in thy sight.

54. ואם-לא יגאל באֻלָּה וְיָצָא בְּשְׁנַת הַיָּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ:

54. And if he be not redeemed by any of these means, then he shall go out in the year of jubilee, he, and his children with him.

Aliya: Maftir

55. כִּי-לִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

55. For unto Me the children of Israel are servants; they are My servants
whom I brought forth out of the land of Egypt: I am YHVH your God.

Chapter: 26

1. לֹא-תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלֹלִים וּפְסָל וּבִמְצֵבֶה לֹא-תִקְיִמוּ לָכֶם וְאִבֵּן בְּמִשְׁכֵּית
לֹא תִתְנֶנּוּ בְּאֶרְצְכֶם לְהִשְׁתַּוֹּוֹת עֲלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

1. Ye shall make you no idols, neither shall ye rear you up a graven image, or
a pillar, neither shall ye place any figured stone in your land, to bow down
unto it; for I am YHVH your God.

2. אֶת-שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּבִמְקֹדְשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה: (פפפ)

2. Ye shall keep My sabbaths, and reverence My sanctuary: I am YHVH.

בחוקותי – Bechuktai

Aliya: Kohen-Chessed-Abraham

Chapter: 26

3. אִם-בְּזוֹקוֹתַי תֵּלְכוּ וְאֶת-מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם:

3. If ye walk in My statutes, and keep My commandments, and do them;

4. וְנָתַתִּי גְשָׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתַתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהָ וְעֵץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו:

4. then I will give your rains in their season, and the land shall yield her
produce, and the trees of the field shall yield their fruit.

5. וְהִשִּׁיג לָכֶם דְּחִישׁ אֶת-בָּצִיר וּבָצִיר יִשִּׁיג אֶת-זֶרַע וְאִכְלֹתֶם לֶזְמַנְכֶם
לְשִׁבְעַ וְיִשְׁבַּתֶּם לְבִטּוֹן בְּאֶרְצְכֶם:

5. And your threshing shall reach unto the vintage, and the vintage shall
reach unto the sowing time; and ye shall eat your bread until ye have enough,
and dwell in your land safely.

Aliya: Levi-Gevurah-Isaac

6. וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מִזּוּרִיד וְהִשְׁבַּתִּי זִוְיָה רָעָה מִן-
הָאָרֶץ וְזוּרַב לֹא-תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם:

6. And I will give peace in the land, and ye shall lie down, and none shall make you afraid; and I will cause evil beasts to cease out of the land, neither shall the sword go through your land.

7. וַיִּרְדְּפוּ אֶת-אֹיְבֵיכֶם וַיִּנְפְּלוּ לְפָנֵיכֶם לְזֹרֵב:

7. And ye shall chase your enemies, and they shall fall before you by the sword.

8. וַיִּרְדְּפוּ מִכֶּם זִמְשֵׁיהַּ מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ וַיִּנְפְּלוּ אֹיְבֵיכֶם לְפָנֵיכֶם לְזֹרֵב:

8. And five of you shall chase a hundred, and a hundred of you shall chase ten thousand; and your enemies shall fall before you by the sword.

9. וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקְיַמְתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם:

9. And I will have respect unto you, and make you fruitful, and multiply you; and will establish My covenant with you.

—◆ Aliya: Third-Tiferet-Jacob ◆—

—◆ Aliya: Fifth-Hod-Aaron (When combined) ◆—

10. וְאָכַלְתֶּם יֶשֶׁן נוֹשֵׂן וַיֶּשֶׁן מִפְּנֵי זֶדַע תּוֹצִיאוּ:

10. And ye shall eat old store long kept, and ye shall bring forth the old from before the new.

11. וְנִתַּתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא-תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם:

11. And I will set My tabernacle among you, and My soul shall not abhor you.

12. וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי לְעָם:

12. And I will walk among you, and will be your God, and ye shall be My people.

13. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם מִהָיִת כְּלָמָּם

עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶּם וְאוֹלַךְ אֶתְכֶם קוֹמְמוֹת: (פ)

13. I am YHVH your God, who brought you forth out of the land of Egypt, that ye should not be their bondmen; and I have broken the bars of your yoke, and made you go upright.

14. וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל-הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה:

14. But if ye will not hearken unto Me, and will not do all these commandments;

15. וְאִם-בְּזוֹקוֹתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת-מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל גְּפֹשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי לְהַפְרֹכֶם אֶת-בְּרִיתִי:

15. and if ye shall reject My statutes, and if your soul abhor Mine ordinances, so that ye will not do all My commandments, but break My covenant;

16. אֶף-אֲנִי אַעֲשֶׂה-וְאֵת לְכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת-הַשִּׁזּוּפֹת וְאֶת-הַקְּדוּזוֹת מִכְּלֹת עֵינַיִם וּמְדִיבֹת גֹּפֶשׁ וּזְרַעְתֶּם לְרִיק וְרַעְכֶם וְאָכְלוּ אִיְבֵיכֶם:

16. I also will do this unto you: I will appoint terror over you, even consumption and fever, that shall make the eyes to fail, and the soul to languish; and ye shall sow your seed in vain, for your enemies shall eat it.

17. וְנִתַּתִּי פָנַי בְּכֶם וְנִגְפַתֶּם לִפְנֵי אִיְבֵיכֶם וְרָדוּ בְּכֶם שִׁנְאֵיכֶם וְנִסְתָּם וְאִין-רָדַף אֶתְכֶם:

17. And I will set My face against you, and ye shall be smitten before your enemies; they that hate you shall rule over you; and ye shall flee when none pursueth you.

18. וְאִם-עַד-אֶלֶּה לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וַיִּסְפַּתִּי לְיִסְרָה אֶתְכֶם שִׁבַּע עַל-זוֹטֹאתֵיכֶם:

18. And if ye will not yet for these things hearken unto Me, then I will chastise you seven times more for your sins.

19. וְשִׁבַּרְתִּי אֶת-גְּאוֹן עַזְכֶּם וְנִתַּתִּי אֶת-שְׂמִיכֶם כַּבְּרִיז וְאֶת-אֲרָצְכֶם כְּנֹזֶשֶׁה:

19. And I will break the pride of your power; and I will make your heaven as iron, and your earth as brass.

20. וְתֵם לְרִיק כְּנֹזְכֶם וְלֹא-תִתֶּן אֲרָצְכֶם אֶת-יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֶּן פְּרִי:

20. And your strength shall be spent in vain; for your land shall not yield her produce, neither shall the trees of the land yield their fruit.

21. וְאִם-תִּלְכּוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תִאָּבֹו לְשִׁמְעַ לִי וַיִּסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שִׁבַּע כְּנֹזֹטֹאתֵיכֶם:

21. And if ye walk contrary unto Me, and will not hearken unto Me; I will bring seven times more plagues upon you according to your sins.

22. וְהִשְׁלֹוֹתִי בְּכֶם אֶת-זוּיַת הַשְּׂדֵה וְשִׁכְלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָהּ אֶת-בְּהֵמֹתְכֶם וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם וְנִשְׁמֹו דְרָכֵיכֶם:

22. And I will send the beast of the field among you, which shall rob you of your children, and destroy your cattle, and make you few in number; and your ways shall become desolate.

23. ואם-בְּאֵלֶּהָ לֹא תִּוְסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי:

23. And if in spite of these things ye will not be corrected unto Me, but will walk contrary unto Me;

24. וְהִלַּכְתִּי אִף-אֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי וְהִכִּיתִי אֶתְכֶם זָם-אֲנִי שִׁבַּע עַל-זוֹטֵאתֵיכֶם:

24. then will I also walk contrary unto you; and I will smite you, even I, seven times for your sins.

25. וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם זֹרֵב נִקְמַת נָקָם-בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל-עָרֵיכֶם וְשִׁלְזוֹתַי דָּבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְתֶּם בְּיַד-אוֹיֵב:

25. And I will bring a sword upon you, that shall execute the vengeance of the covenant; and ye shall be gathered together within your cities; and I will send the pestilence among you; and ye shall be delivered into the hand of the enemy.

26. בְּשִׁבְרֵי לֶכֶם מִטָּה-לְזוֹם וְאָפוּ עֶשֶׂר זָשִׁים לְזוֹמְכֶם בְּתֵנוֹר אֶזְוֹד וְהִשִּׁיבוּ לְזוֹמְכֶם בְּמִשְׁקָל וְאָכְלֶתֶם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ: (ס)

26. When I break your staff of bread, ten women shall bake your bread in one oven, and they shall deliver your bread again by weight; and ye shall eat, and not be satisfied.

27. ואם-בְּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי:

27. And if ye will not for all this hearken unto Me, but walk contrary unto Me;

28. וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּזוֹמַת-קָרִי וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אִף-אֲנִי שִׁבַּע עַל-זוֹטֵאתֵיכֶם:

28. then I will walk contrary unto you in fury; and I also will chastise you seven times for your sins.

29. וְאָכְלֶתֶם בְּשֵׁר בְּנֵיכֶם וּבְשֵׁר בָּנֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ:

29. And ye shall eat the flesh of your sons, and the flesh of your daughters shall ye eat.

30. וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת-בְּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת-זוֹמְנֵיכֶם וְנִתְתִּי אֶת-פְּגָרֵיכֶם עַל-פְּגָרֵי זָלוּלֵיכֶם וְגַעְלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם:

30. And I will destroy your high places, and cut down your sun-pillars, and cast your carcasses upon the carcasses of your idols; and My soul shall abhor you.

31. וְנָתַתִּי אֶת-עָרֵיכֶם זֹרְבָה וְהַשְׁמוּתִי אֶת-מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אֲרִיזוּ בְרִיזוֹ
נִיזוּזְכֶם:
31. And I will make your cities a waste, and will bring your sanctuaries unto desolation, and I will not smell the savour of your sweet odours.
32. וְהַשְׁמוּתִי אֶנִּי אֶת-הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ:
32. And I will bring the land into desolation; and your enemies that dwell therein shall be astonished at it.
33. וְאֶתְכֶם אֲזַרְהוּ בְּגוֹיִם וְהִרִיקֵנִי אֲזַרְרֵיכֶם וְזָרַב וְהִיתָה אֶרְצְכֶם שְׁמֹמָה
וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ זֹרְבָה:
33. And you will I scatter among the nations, and I will draw out the sword after you; and your land shall be a desolation, and your cities shall be a waste.
34. אִזּוֹ תִרְצָה הָאָרֶץ אֶת-שַׁבְּתוֹתֶיהָ כֹּל יְמֵי הַשְׁמֹמָה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם
אִזּוֹ תִשְׁבֹּת הָאָרֶץ וְהִרְצַת אֶת-שַׁבְּתוֹתֶיהָ:
34. Then shall the land be paid her sabbaths, as long as it lieth desolate, and ye are in your enemies' land; even then shall the land rest, and repay her sabbaths.
35. כֹּל-יְמֵי הַשְׁמֹמָה תִשְׁבֹּת אֶת אֲשֶׁר לֹא-שָׁבְתָה בְּשַׁבְּתוֹתֵיכֶם בְּשַׁבְּתְכֶם
עָלֶיהָ:
35. As long as it lieth desolate it shall have rest; even the rest which it had not in your sabbaths, when ye dwelt upon it.
36. וְהִנְשֹׂאֲרִים בְּכֶם וְהִבְאֵתִי מִרְחַף בְּלִבְכֶם בְּאֶרְצֵת אֹיְבֵיהֶם וְרָדַף אֹתָם
קוֹל עָלֶיהָ גִדְּף וְנָסוּ בְּנִסְת-זֹרַב וְנִפְּלוּ וְאִין רָדַף:
36. And as for them that are left of you, I will send a faintness into their heart in the lands of their enemies; and the sound of a driven leaf shall chase them; and they shall flee, as one fleeth from the sword; and they shall fall when none pursueth.
37. וְכָשְׁלוּ אִישׁ-בְּאֲזוּיוֹ כַּמּוֹפְנֵי-זֹרַב וְרָדַף אִין וְלֹא-תִהְיֶה לְכֶם תִּקְוָמָה
לְפָנַי אֹיְבֵיכֶם:
37. And they shall stumble one upon another, as it were before the sword, when none pursueth; and ye shall have no power to stand before your enemies.
38. וְאֲבָדְתֶם בְּגוֹיִם וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם:
38. And ye shall perish among the nations, and the land of your enemies shall eat you up.

39. והַנִּשְׁאָרִים בְּכֶם יִמְקוּ בְּעֹנֵם בְּאַרְצֵת אֲבֵיכֶם וְאֵף בְּעֹנֹת אֲבֹתָם אֹתָם יִמְקוּ:

39. And they that are left of you shall pine away in their iniquity in your enemies' lands; and also in the iniquities of their fathers shall they pine away with them.

40. וְהִתְנַדְּדוּ אֶת-עֹנֵם וְאֶת-עֲוֹן אֲבֹתָם בְּבֹמְעַלְכֶם אֲשֶׁר מִעַלְו-בִּי וְאֵף אֲשֶׁר-הִלְכּוּ עִמִּי בְּקָרִי:

40. And they shall confess their iniquity, and the iniquity of their fathers, in their treachery which they committed against Me, and also that they have walked contrary unto Me.

41. אֵף-אֲנִי אֵלֶךְ עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֹתָם בְּאַרְץ אֲבֵייהֶם או-אִז יִכְנַע לְבָבָם הָעָרֶל וְאִז יִרְצוּ אֶת-עֹנֵם:

41. I also will walk contrary unto them, and bring them into the land of their enemies; if then perchance their uncircumcised heart be humbled, and they then be paid the punishment of their iniquity;

42. וְזָכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת-בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

42. then will I remember My covenant with Jacob, and also My covenant with Isaac, and also My covenant with Abraham will I remember; and I will remember the land.

43. וְהָאָרֶץ תִּשְׁעָב מֵהֶם וְתִרְץ אֶת-שִׁבְתֵּיהָ בְּהִשְׁמָה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת-עֹנֵם יַעַן וּבְיַעַן בְּמִשְׁפָּטִי מֵאָסוּ וְאֶת-זִקְתִּי גָּעַלְתָּ נַפְשָׁם:

43. For the land shall lie forsaken without them, and shall be paid her sabbaths, while she lieth desolate without them; and they shall be paid the punishment of their iniquity; because, even because they rejected Mine ordinances, and their soul abhorred My statutes.

44. וְאֵף-גַּם-זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאַרְץ אֲבֵייהֶם לֹא-מֵאֲסָתִים וְלֹא-גָעַלְתִּים לְכַלְתָּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

44. And yet for all that, when they are in the land of their enemies, I will not reject them, neither will I abhor them, to destroy them utterly, and to break My covenant with them; for I am YHVH their God.

45. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רַאשֵׁינִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי-אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה:

45. But I will for their sakes remember the covenant of their ancestors, whom I brought forth out of the land of Egypt in the sight of the nations, that I might be their God: I am YHVH.

46. אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינּוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה: (פ)

46. These are the statutes and ordinances and laws, which YHVH made between Him and the children of Israel in mount Sinai by the hand of Moses.

—◆ Aliya: Fourth-Netzach-Moses ◆—

—◆ Aliya: Sixth-Yessod-Joseph (When combined) ◆—

Chapter: 27

1. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

1. And YHVH spoke unto Moses, saying:

2. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֵא נָדָר בְּעֶרְכָּךָ נִפְשֹׁת לַיהוָה:

2. Speak unto the children of Israel, and say unto them: When a man shall clearly utter a vow of persons unto YHVH, according to thy valuation,

3. וְהָיָה עֶרְכָּךָ הַזָּכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן-שְׁשִׁים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכָּךָ זָכָרִים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:

3. then thy valuation shall be for the male from twenty years old even unto sixty years old, even thy valuation shall be fifty shekels of silver, after the shekel of the sanctuary.

4. וְאִם-נְקֵבָה הִיא וְהָיָה עֶרְכָּךָ שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל:

4. And if it be a female, then thy valuation shall be thirty shekels.

5. וְאִם מִבֶּן-זָמִישׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן-עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכָּךָ הַזָּכָר עֶשְׂרִים שֶׁקֶלִים וְלְנִקְבָה עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים:

5. And if it be from five years old even unto twenty years old, then thy valuation shall be for the male twenty shekels, and for the female ten shekels.

6. וְאִם מִבֶּן-זָוָדִשׁ וְעַד בֶּן-זָמִישׁ שָׁנִים וְהָיָה עֶרְכָּךָ הַזָּכָר זָמִישָׁה שֶׁקֶלִים כֶּסֶף וְלְנִקְבָה עֶרְכָּךָ שְׁלֹשֶׁת שֶׁקֶלִים כֶּסֶף:

6. And if it be from a month old even unto five years old, then thy valuation shall be for the male five shekels of silver, and for the female thy valuation shall be three shekels of silver.

7. וְאִם מִבֶּן-שְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵעֵלָּה אִם-זָכָר וְהָיָה עֶרְכָּךָ זָמִישָׁה עֶשֶׂר שֶׁקֶל וְלְנִקְבָה עֶשְׂרֵת שֶׁקֶלִים:

7. And if it be from sixty years old and upward: if it be a male, then thy valuation shall be fifteen shekels, and for the female ten shekels.

8. ואם-מנה הוא מערפך והעמידו לפני הכהן והערך אתו הכהן על-פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: (ס)

8. But if he be too poor for thy valuation, then he shall be set before the priest, and the priest shall value him; according to the means of him that vowed shall the priest value him.

9. ואם-בהמה אשר יקריבו ממנחה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה-קדש:

9. And if it be a beast, whereof men bring an offering unto YHVH, all that any man giveth of such unto YHVH shall be holy.

10. לא יזליפנו ולא-ימיר אתו טוב ברע או-רע בטוב ואם-המיר ימיר בהמה בבהמה והיה-הוא ותמורתו יהיה-קדש:

10. He shall not alter it, nor change it, a good for a bad, or a bad for a good; and if he shall at all change beast for beast, then both it and that for which it is changed shall be holy.

11. ואם כל-בהמה טמאה אשר לא-יקריבו ממנחה קרבן ליהוה והעמיד את-הבהמה לפני הכהן:

11. And if it be any unclean beast, of which they may not bring an offering unto YHVH, then he shall set the beast before the priest.

12. והערך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן כן יהיה:

12. And the priest shall value it, whether it be good or bad; as thou the priest valuest it, so shall it be.

13. ואם-גאל וגאלה ויסף זומישתו על-ערךך:

13. But if he will indeed redeem it, then he shall add the fifth part thereof unto thy valuation.

14. ואיש כי-יקדש את-ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יערך אתו הכהן כן יקום:

14. And when a man shall sanctify his house to be holy unto YHVH, then the priest shall value it, whether it be good or bad; as the priest shall value it, so shall it stand.

15. ואם-המקדיש וגאל את-ביתו ויסף זומישתו כסף-ערךך עליו והיה לו:

15. And if he that sanctified it will redeem his house, then he shall add the fifth part of the money of thy valuation unto it, and it shall be his.

—◆ Aliya: Fifth-Hod-Aaron ◆—

Aliya: Seventh-Malchut-King David (When combined)

16. וְאִם אִם | מִשְׁדָּה אֲזוּזָתוֹ יִקְדִישׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֲרֻכָּהּ לְפִי זֶרְעוֹ זֶרַע
זָזָר שְׁעָרִים בְּזִמְשִׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף:

16. And if a man shall sanctify unto YHVH part of the field of his possession, then thy valuation shall be according to the sowing thereof; the sowing of a homer of barley shall be valued at fifty shekels of silver.

17. אִם-מִשְׁנֵת הַיִּבֵּל יִקְדִישׁ שָׂדֶהוּ כְּעֲרֻכָּהּ יָקוּם:

17. If he sanctify his field from the year of jubilee, according to thy valuation it shall stand.

18. וְאִם-אֲזוֹר הַיִּבֵּל יִקְדִישׁ שָׂדֶהוּ וְזָשַׁב-לוֹ הַכֹּהֵן אֶת-הַכֶּסֶף עַל-פִּי
הַשָּׂנִים הַנּוֹתָרֹת עַד שְׁנַת הַיִּבֵּל וְנָגְרַע מִעֲרֻכָּהּ:

18. But if he sanctify his field after the jubilee, then the priest shall reckon unto him the money according to the years that remain unto the year of jubilee, and an abatement shall be made from thy valuation.

19. וְאִם-נָאֵל יִנָּאֵל אֶת-הַשָּׂדֶה הַמִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְיָסַף זָזָמִשִׁית כֶּסֶף-עֲרֻכָּהּ
עָלָיו וְקָם לוֹ:

19. And if he that sanctified the field will indeed redeem it, then he shall add the fifth part of the money of thy valuation unto it, and it shall be assured to him.

20. וְאִם-לֹא יִנָּאֵל אֶת-הַשָּׂדֶה וְאִם-מָכַר אֶת-הַשָּׂדֶה לְאִישׁ אֲזוֹר לֹא
יִנָּאֵל עוֹד:

20. And if he will not redeem the field, or if he have sold the field to another man, it shall not be redeemed any more.

21. וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ בַּיִּבֵּל קָדֵשׁ לַיהוָה כְּשָׂדֶה הַזָּזָר לְכֹהֵן תְּהִיָּה
אֲזוּזָתוֹ:

21. But the field, when it goeth out in the jubilee, shall be holy unto YHVH, as a field devoted; the possession thereof shall be the priest's.

—◆ Aliya: Sixth-Yessod-Joseph ◆—

22. וְאִם אֶת-שָׂדֶה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁדָּה אֲזוּזָתוֹ יִקְדִישׁ לַיהוָה:

22. And if he sanctify unto YHVH a field which he hath bought, which is not of the field of his possession;

23. וְזוֹשֵׁב-לוֹ הַכֹּהֵן אֶת מִכְסַּת הָעֶרְכָּךְ עַד שְׁנַת הַיְבֻל וְנָתַן אֶת-הָעֶרְכָּךְ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה:

23. then the priest shall reckon unto him the worth of thy valuation unto the year of jubilee; and he shall give thy valuation in that day, as a holy thing unto YHVH.

24. בְּשְׁנַת הַיְבֻל יָשׁוּב הַשְּׂדֵה לְאִשֶּׁר קָנָהּ מֵאִתּוֹ לְאִשֶּׁר-לוֹ אֲזוּזַת הָאָרֶץ:

24. In the year of jubilee the field shall return unto him of whom it was bought, even to him to whom the possession of the land belongeth.

25. וְכָל-עֶרְכָּךְ יִהְיֶה בְשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשֶּׁקֶל:

25. And all thy valuations shall be according to the shekel of the sanctuary; twenty gerahs shall be the shekel.

26. אֶךְ-בְּכוֹר אֲשֶׁר-יִבְכֹּר לַיהוָה בְּבִהֵמָה לֹא-יִקְדִּישׁ אִישׁ אִתּוֹ אִם-שׁוֹר אִם-שֵׂה לַיהוָה הוּא:

26. Howbeit the firstling among beasts, which is born as a firstling to YHVH, no man shall sanctify it; whether it be ox or sheep, it is YHVH'S.

27. וְאִם בְּבִהֵמָה הַטְּמֵאָה וּפְדָהּ בְּעֶרְכָּךְ וַיִּסַּף זִבְמִשְׁתּוֹ עָלָיו וְאִם-לֹא יִגְאֹל וַיִּמְכַּר בְּעֶרְכָּךְ:

27. And if it be of an unclean beast, then he shall ransom it according to thy valuation, and shall add unto it the fifth part thereof; or if it be not redeemed, then it shall be sold according to thy valuation.

28. אֶךְ-כָּל-זֹרֵם אֲשֶׁר יִזְרֵם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל-אֲשֶׁר-לוֹ מֵאָדָם וּבִהֵמָה וּמִשְׂדֵּה אֲזוּזָתוֹ לֹא יִמְכַר וְלֹא יִגְאֹל כָּל-זֹרֵם קֹדֶשׁ-קֹדְשִׁים הוּא לַיהוָה:

28. Notwithstanding, no devoted thing, that a man may devote unto YHVH of all that he hath, whether of man or beast, or of the field of his possession, shall be sold or redeemed; every devoted thing is most holy unto YHVH.

—◆ Aliya: Seventh-Malchut-King David ◆—

29. כָּל-זֹרֵם אֲשֶׁר יִזְרֵם מִן-הָאָדָם לֹא יִפְדָּה מוֹת יוֹמָתוֹ:

29. None devoted, that may be devoted of men, shall be ransomed; he shall surely be put to death.

30. וְכָל-מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ בְּזֵרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה:

30. And all the tithe of the land, whether of the seed of the land, or of the fruit of the tree, is YHVH'S; it is holy unto YHVH.

31. וְאִם-גְּאֹל יִגְאֹל אִישׁ מִמַּעֲשֵׂרוֹ זִבְמִשְׁתּוֹ יִסַּף עָלָיו:

31. And if a man will redeem aught of his tithe, he shall add unto it the fifth part thereof.

Aliya: Maftir

32. וְכֹל-מִעֵשֶׂר בְּבָקָר וְצֹאֵן כֹּל אֲשֶׁר-יַעֲבֹר תַּזְוֹת הַשֶּׁבֶט הָעֵשִׂירִי יִהְיֶה-
קֹדֶשׁ לַיהוָה:

32. And all the tithe of the herd or the flock, whatsoever passeth under the rod, the tenth shall be holy unto YHVH.

33. לֹא יִבְקֹר בֵּין-טוֹב לְרָע וְלֹא יִמְיָרְנוּ וְאִם-הִבְרִי יִמְיָרְנוּ וְהָיָה-הוּא
וּתְבוֹרְתוֹ יִהְיֶה-קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל:

33. He shall not inquire whether it be good or bad, neither shall he change it; and if he change it at all, then both it and that for which it is changed shall be holy; it shall not be redeemed.

34. אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:
(זִזְק)

34. These are the commandments, which YHVH commanded Moses for the children of Israel in mount Sinai.

== End of the book of Leviticus ==